

om hvilke der ifølge organisationsloven kan bestemmes administrativt. Det er af samme grund blevet muligt at udelade visse af de i den nuværende personellov givne bestemmelser om henholdsvis varigheden af den første samlede uddannelse af menige og bestemmelser for tjenesteomgang og uddannelse m. v. for menige, korporaler, sergenter og oversergenter, der antages på kontrakt til tjeneste i forsvaret.

Lovforslaget er tillige — sammenlignet med den nuværende lov — søgt forenklet ved at udelade bestemmelser, der enten ikke kan betragtes som lovgivningsanliggende, eller som allerede er lovfæstet andetsteds. De nuværende lovbestemmelser om udnævnelse, forfremmelse, afskedigelse m. v. af forsvarets personel er derfor foreslået fastsat i kongelig anordning.

De ændringer og begrænsninger, der på denne måde er foreslået i den gældende lovtekst, er således i det væsentlige kun af redaktionel og formel karakter.

Udkast til den kongelige anordning er vedlagt som bilag til nærværende bemærkninger, og som følge heraf er det foreslået at udelade den nuværende lovs §§ 22-34 samt kun i begrænset omfang at medtage indholdet af den nuværende lovs § 3.

Af betydende ændringer skal specielt nævnes forslaget om, at graderne overfenrik og fenrik i modsætning til tidligere bliver specialofficersgrader, jf. bemærkningerne til § 3.

Forud for vedtagelsen af personelloven af 1951 blev spørgsmålet om indførelse af en enhedsbefalingsmandsordning indgående overvejet. Man opgav tanken herom og foreslog i stedet, at de faste liniebefalingsmænd inden for værn og korps skulle opdeles i to hovedkategorier under hensyn til deres uddannelse og anvendelse. Den ene gruppe skulle især beklæde stillinger, hvor føringsmæssige eller videnskabeligt prægede kvalifikationer er påkrævet, medens den anden gruppe skulle anvendes i stillinger med et tjenesteområde, der omfatter et snævrere afgrænset speciale.

Dette hovedprincip danner også grundlag for nærværende forslag.

Den personelgruppe, som forudsættes at varetage tjenesteområder med et snævrere afgrænset speciale (specialgruppen), omfatter efter den nugældende personellov officerer af specialgruppen samt overfenriker og fenriker.

Ved den i nærværende lovforslag indeholdte ændring af overfenrikers og fenrikers placering opnås der ensartethed i status for alt personel i specialgruppen.

Det understreges, at der ved den foreslåede

ændring af status for overfenriker og fenriker ikke påtænkes nogen ændring i det pågældende personels arbejdsområder m. v., idet specialgruppen som helhed fortsat vil bestride de samme arbejdsområder, som hidtil har været varetaget af dette personel og tilsvarende personelgrupper under tidligere forsvarslove (f. eks. officiant-, kvartermester- og materielmestergupperne i forsvarslovene af 1937).

For bl. a. at få belyst, om der skulle være grundlag for mere gennemgribende ændringer i forsvarets personelsystem, har man i tilslutning til arbejdet med nærværende lovforslag ladet udarbejde forslag til fordeling af arbejds- og ansvarsområder såvel mellem befalingsmandskategorierne indbyrdes som mellem det militære og det civile personel. Herved imødekom man i øvrigt et almindeligt ønske fra de forskellige personelgruppers organisationer. Der er som resultat af dette arbejde ikke bragt forhold frem, som vil kunne motivere principielle ændringer i forsvarets personelsystem. Det tilvejebragte materiale vil herefter først og fremmest få betydning for udarbejdelsen af de administrative bestemmelser om personelgruppernes arbejdsområder m. v.

Til disse arbejdsområdebestemmelser vil blive knyttet regler for, hvorledes befalingsmænd skal rykke op for at overtage kommandoen ved en foretags forfald. Reglerne vil blive udformet ud fra det generelle princip, at oprykning til kommando ved en befalingsmands forfald foregår i aldersorden inden for de tjenesteområder, som de forskellige personelkategorier bestrider ifølge arbejdsområdefordelingen.

I forbindelse med arbejdsområdeundersøgelserne har man endvidere undersøgt, om der måtte skønnes at være et behov for dannelse af en særlig civilmilitær personelgruppe, idet et ønske om indførelse af en sådan gruppe har været fremsat fra visse civile personelorganisationers side. Undersøgelserne har vist, at der ikke er behov for og ej heller fra værnskommandoernes side noget ønske om en sådan nyskabelse.

Man har endvidere på grundlag af forannævnte arbejdsområdeanalyser og de i overensstemmelse med forsvarsloven af 1960 gennemførte organisatoriske ændringer ladet udarbejde en række personelbehovsopgørelser i værnene. Herved er også imødekommet et almindeligt ønske. Resultatet af disse undersøgelser har vist, at personelbehovet på en række områder ikke er dækket, og materialet vil danne grundlag for de videre overvejelser vedrørende personeltilgang og normeringer.

Da forsvarslovene af 1950 og 1951 blev vedtaget, forelå der et påtrængende behov for hurtigst muligt at få tilvejebragt et stærkt øget antal befalings-